

ся събере Вселенскы Сѣборъ, за да му ся разглѣда ученіе-то. По волѣ-тѣ на императора Маркиана той най-послѣ ся събралъ въ Халкидонъ на 451 годинѣ, отъ 650 душъ Епископы, и осѣдилъ ново-то ученіе, като повторилъ и осѣждане-то на Несторіевѣ-тѣ ересь пакъ, и свалилъ и двама-та — и Диоскора и Евтихія. Утвердилъ още и догма-та, че І. Христосъ е и истинный Богъ, и истинный человѣкъ, и по божество-то си вѣчно ся ражда отъ Отца, кому-то въ сичко е подобенъ, а по человѣчество-то си ся родилъ на врѣмя-то отъ Прѣс. Дѣвѣ Богородицѣ, и въ сичко е като насъ, само нѣма грѣхъ; тѣй по воплощеніе-то си, той има едно лице и двѣ естества, съединены въ Него неслиянно и неизмѣнно нераздѣлно и неразлучно.

§. 51. Исторія-та на пятый Вселенскы Сѣборъ.

Монофизити-ти или еднoественници-ти (тѣй ся наричали Евтихиеви-ти послѣдователи, кои-то исповѣдувахъ само едно естество въ І. Христа) не щели да ся покорять на опрѣдѣленіе-то на Халкидонскы Сѣборъ, ами си слѣдвали да ся противять и вѣрвать по свое-то заблужденіе. Умножавани отъ день на день, смѣтили Египетъ, Сиріѣ и Палестинѣ, и императори-ти да ги смирать употреблявали и силѣ, и устѣпки, нѣ сичко было напраздно. Уже-сточена-та борба съ тѣхъ ся продължавала чякъ до бляскаво-то царуваніе на Юстиниана. Една отъ спѣхы-ты, за да си признажтъ заблужденіе-то е и слѣдующе-то обстоятелство. Четвъртый Вселенскы Сѣборъ, кой-то бѣше осѣдилъ ученіе-то на Несторіа, нѣсамо не спомянѣлъ нѣщо заради написаны-ты, въ неговѣ отбранѣ съчиненія на Ивѣ Едесскый, Теодорита Кирскый и Теодора Монсуетскый, — трима-та тыя учители на Сирійскѣ-тѣ черковѣ, ами даже простилъ и двамина-та отъ тѣхъ — първы-ты, кога-то ся раскаяли. Ползовани отъ това обстоятелство Несториани-ти, зѣли да тълкувать Халкидонскы Сѣборъ въ ползѣ-тѣ си, и тѣй ожесточавали още повече монофизиты-ты противъ него, кому-то недоразумѣванія-та за да прѣдствѣрне императоръ Юстинианъ, събралъ още единъ, пятый Вселенскы Сѣборъ въ Цариградъ, отъ 165 душъ Епископы (533 г.), и му порѣчалъ да разглѣда работѣ-тѣ за три-ты главы, или съчиненія на тыя отъ Сирійскѣ-тѣ черковѣ учители. Работа-та ся разглѣдала много добрѣ, и върху лице-то и съчиненія-та на Теодора Монсуетскый ся произнесло осѣждане; а на Теодорита и Ивѣ осѣдили само нѣкои отъ съчиненія-та, пакъ тѣхъ като очистены на Халкидонскы още Сѣборъ, пощадили пакъ. Нѣ и съ това